

كودك و پدر و مادر

از مقالات فرانسیس بیکن

مسرات والدین و حزن و اندوه آنها از کیفیات نهانی است زیرا شادمانی و پریشانی خود را هرگز نمیتوانند بجهانیان نشان بدهند. كودك رنج پدر و مادر را شیرین و قابل تحمل مینماید اما بدبختی و مصائب آنها را نیز تلختر و ناگوارتر میکند. آلام زندگانی و زحمات حیات با وجود طفل افرونی می گیرد اما خیال مرگ با داشتن كودك در انسان میکاهد.

از دیاد و ابقای نسل در همه حیوانات هست اما خلود خاطرات افضل و کارهای بزرگ ویژه انسان است و از این روی کسانی که بی فرزند بوده اند بیشتر بأمور مهمه و بزرگ دست زده اند زیرا این مردم همت نموده اند تا آنچه را بدن از خلق آن امتناع کرده است بوسیله روح و قوای معنوی ایجاد نمایند و بنابراین آنها که آینده ندارند بیشتر ب فکر آن هستند.

آنها که مؤسس خانوادهها هستند بیشتر بفرزندان خود توجه و شفقت دارند زیرا نه تنها در فرزندان خویش دوام و بقای جسمانی خود را مشاهده میکنند بلکه کار و اعمال بزرگ خود را نیز در اطفال خویش میگردند و فرزند برای آنها شاخه نورسته درخت زندگانی و هم مخلوق روح و قریحه آنهاست. والدین و مخصوصاً مادر نسبت بفرزندان خود محبت و شفقت متساوی نداشته و گاهی بدون اجازه انصاف و معذرت یکی را بردگیری ترجیح میدهند. سلیمان میگوید فرزند دانا مایه شادمانی پدر ولی طفل بی ادب و بی عاطفه باعث شرمساری مادر است.

در خانوادههایی که اولاد متعدد است دیده میشود که طفل ارشد و فرزند دوم مورد احترام واقع شده و کوچکترین طفل دردانه خانواده و عزیز مادر است و آنها که در میانه واقع شده اند غالباً فراموش شده و کسی را بآنها توجه نیست و بیشتر اتفاق میافتد که اینگونه اطفال در زندگانی موفق تر شده و بهترین اعضاء خانواده میگرددند.

گاهی برخی از والدین از بذل مال نسبت باطفال خود کوتاهی کرده و در مقابل فرزندان خویش دست تنگی میکنند و این خطای مودی و زیان آوری است زیرا این معامله اطفال را دنی الطبع ساخته آنها را ب معاشرت با اشخاص پست و امیدارد و وقتی خود بمال و دستنگاه میرسند بگشاد بازی و تبذیر میافتند. بنا براین بهتر آنست که ابهت و اقتدار ابوت را همیشه نگاه داشت ، ولی در عوض در باز گذاشتن و گشاد گرفتن کیسه همت نمود.

والدین و معلمین و خدام ابلهانه عادت کرده اند که بین برادران در هنگام طفولیت امتیازی قائل شوند و این عادت در بزرگی نیایب بدی میدهد زیرا غالباً مایه کدورت و تقار و زحمت خانواده هاست. ایتالیاییها بین فرزندان و برادر زادگان و سایر خویشاوندان نزدیک هیچ گونه فرقی نمیگذارند زیرا میگویند اهمیت در آن است که شاخه های جوان یک درخت همه خوب و پیراسته باشند و اینکه هر شاخه از کدامین قسمت ریشه آب زندگانی خورده است مایه اعتبار و اهمیت نیست.

راستی اینست که این روش بانظام طبیعت موافقت دارد. چنانکه مشاهده میشود اطفال گاهی بعم یابکی از خویشاوندان نزدیک دیگر بیشتر شبیه هستند و این شباهت منطبق بر نوامیس طبیعی است.

پدر و مادر باید حرفه و خط مشی زندگانی فرزندان خود را بشخصه در ایام خردی که اطفال استعداد قبول افکار القائی را داشته و میتوانند خود را برای حرف مختلفه مستعد نمایند، تعیین کنند و نباید چندان بیمل و ذوق و رغبت اطفال در ایام کودکی در انتخاب حرفه اعتبار و اهمیت داد.

البته شك نیست که وقتی میل و ذوق طفل نسبت بکارهای فوق العاده باشد نباید برخلاف آن نظری اتخاذ نمود ولی معمولاً باید دستور پلوتارک را تعقیب کرد که میگوید: بهترین حرفه را برای طفل انتخاب کنید، تمرین و ممارست فرا گرفتن آنرا برای او آسان خواهد نمود. برادران کوچکتر معمولاً خوشبخت ترند اما اگر برادران بزرگتر آنها از ارث محروم شده باشند این خوشبختی دیرپا و طولانی خواهد بود.

ترجمه ل. صورتگر

سالنامه و احصائیه معارف

سال ۱۳۱۱-۱۳۱۲

در ۴۴۸ صفحه و ۹۶۹ افیک با ۶۱ تصویر خارج از متن

بقطع بزرگ و زیری

- سالنامه ۱۳۱۱-۱۳۱۲ معارف با مشخصات فوق اخیراً از طرف اداره انطباعات وزارت جلیله انتشار یافته است. این سالنامه نفیس بقسمت های ذیل تقسیم میشود:
- ۱- قسمت خارج از متن. هشتاد و یکم بر مقدمه و تاریخچه معارف ایران.
 - ۲- قسمت اول شامل قوانین و نظامنامه ها و متحدالآل ها و دستور های رسمی تحصیلات.
 - ۳- قسمت دوم شامل احصائیه مدارس در آخر سنه تحصیلی ۱۳۱۱-۱۳۱۲
 - ۴- جدولهای ضمیمه بانضمام نقشه معارفی ایران.
- علاوه برین جمله قسمتی نیز بزبان فرانسه از قانون دانشگاه و قانون دانشراهای مقدمانی و گرافیکها و اطلاعات مفید معارفی برسالنامه اضافه شده است.
- سالنامه معارفی جدید برسالنامه های پیشین مزایای بسیاری دارد که از یک مقابله و مقایسه سطحی بخوبی معلوم میشود. در این سالنامه زیبا که فی الحقیقه آئینه اوضاع معارف ایرانست ترقیات و پیشرفت های سریعی را که معارف این مملکت در دو سال اخیر کرده است آشکارا میتوان دید.